

Conomiile

tratarea și prădarea ieromonahului Ieremia Dăscălescu dela mănăstirea Durău, întâmplată zilele din urmă, desvăluie o mentalitate curioasă și mică a unei întregi categorii de oameni, asupra uneia din cele mai de mare probleme din viață—problema trăirii agonisitei individului.

Cât greu își câștigă unii existența, cu câte sacrificii și abnegații de micile din micile plăceri inofensive înjgheabă, omul de țară și muncitorul cuminte de oraș, comăndul slăbunilor, boalelor și morții, pentru că un ceas blestemat, să se vadă jădele el ba încă și bătut! Nu se poate mare disperare ca această sărăcie dată dintr'odată, așa ca din senin poate la o vreme când lipsește orice mijloc și orice posibilitate de infirmitate a altor rezerve de asigurare.

Supra cuf cade vina acestor dezasturi? Societatea a luat măsuri din timp pentru preîntâmpinarea lor. Băncile mulare din fiecare comună, ce rost au? Păstrarea și mărirea modurilor economice ale sătenilor. De ce dar la nesocotire a acestor atât de folositoare instituții?

banca populară din com. Ceahlău, una din cele mai mari bănci din județul, cu o conducere din cele mai cinstite și mai experimentate. Cât de mult n'au auzit de sume considerabile de bani, arse de foc odată cu averișurile caselor sub care erau ascunse, alte sume furate de hoți, altele chiar de unii din membrii familiei, altele tănuite de unii din soți, cu erite scopuri necinstite de a petrece la fugi cu alții, numai din condamnabila neprevădere, în loc de a fi date la bănci și a fructifica dobânzile venite!

De să mai spun de soții nedreptăcioși, care dosesc sporul și, în loc să-l adauge la cel cunoscut și să-l întrebuițeze pe pășimentul amândurora? Unui comerciant din județ, soția tănuiește 20.000 lei. Ce folos a avut de ei, când i-a căutat și nu i-a mai găsit?

Feciorașul să trăiască să mai sească și alte comori! Și câți copii, cunoscuți de noi și chiar în localitate n'au pățit la fel! Ce le-ar fi stricat aceste economii depuse la bănci, cu știința consimțământului ambilor soți? Vremea banilor la ciorapi s'au pus pe veșnicie și trebuie să se pară și din cele mai umile ciocabe.

Aveți bănci populare sub control și garanția statului. Încercați-le prisosul ostenețelor noastre și le veți găsi, oricând, vorite. Unde conducătorii acestor instituții schiopătează, în puterea voastră stă să-i înlocuiți în adunările generale.

Altfel veți oferi o veșnică islavă bandiților și oamenilor pășinași după bunurile și drepturile altora.

Preot GH. VERȘESCU

NU AVEM DREPTUL...

de C. N. TURCU

Un cititor îndepărtat ne scrie rânduri lungi; alții la fel.

Unul ne oprește în stradă — alții tot așa. Unii ne felicită, alții ne admonestează. Unii ne laudă, alții ne urăsc...

Așa dar articolul nostru *Anarhie morală ori acceptare lașă?* a avut darul să stârnească discuții, argumente pro și contra, scrisori, etc....

Mărturisim, dela'nceput, că pe noi ne-a bucurat faptul acesta. Nu pentru că am fi dornici de polemice interminabile și de prilejuri, în care să ne așezăm concepțiile și opiniile noastre, nici pentru că a fi ușurați, astfel întru ajungerea *pretinselor* noastre scopuri... Ci numai fiindcă pe această cale—credem—vom putea contribui cu ceva—cât de cât—la clarificarea unei probleme de extremă actualitate și de netăgăduită importanță.

Sinceritatea și lealitatea în politică, am putea-o numi—fără să greșim și totuși să-i cuprindem toate cadrele discuției—pe această actuală problemă.

—„Dece vă amestecați în frământările și în murdăria patimilor politice? —ne-a ripostat sincer un cititor. Dece dați prilejul opiniei publice neștiutoare, să vadă, în toată goliciunea lor, toate meschinăriile odioase ale celei mai mârșave dintre toate meseriile omenești?

Nu aveți dreptul să vă amestecați și nici datoria să întrebați?”

Cum, adică, stimate cititor, nu avem noi, aceștia mai tineri, dreptul la libera discuție? Nu avem noi li-

bertatea de a ne arăta nedumeriți asupra unor stări de fapt? Nu trebuie noi—înainte de a intra deplin în arena manifestărilor sociale—să ne luminăm asupra drumurilor pe care vom pași? Dece, adică, să nu știm noi, precis, care este adevărata situație?

Întrebarea noastră nu a fost obraznică și nici răutăcioasă.

„Este oare o anarhie morală a celor dintâi (a Național-Tărâniștilor) și o toleranță îndelung răbdătoare a celor din urmă (a Liberalilor)?

Ori e numai o revoltă îndreptățită a unora și o acceptare lașă a celorlalți?”

Așa am întrebat noi—sine ira et studio.

Răspunsul, pe care mi l-a dat cititorul, m'a uimit prin franchețea lui:

„Noi, cei ce ne apropiem de bătrânețe, rămânem cu psihologia și apucăturile noastre... Bătrânii, de obicei, mor cu păcatele lor, mor în păcatele lor. Ca să mai visăm îndreptarea, prefacerea, primenirea sufletească a celor mai mulți dintre noi, care am trecut de o jumătate de veac de vârstă, ar fi o copilărie neiertată... Generația bătrână trebuie să moară în pustul sufletesc în care se găsește, aidoma cu generația lui Moisi, blestemată, pentru fărâdelegile ei, de Dumnezeu, să moară în pustul Arabei și să nu vadă și să nu intre în canaanul făgăduit”.

— Să moară, cititorule, dacă nu se poate îndrepta, dar să nu ni se

continuare pe pag. 2-a

ORDONANȚA PRIMĂRIEI ȘI FABRICAREA PĂINEI

Nu de multă vreme Primăria orașului a dat o ordonanță prin care se pune în vedere brutarilor să fabrice pe viitor pâinea în greutatea de 1 kgr.

Nu știm ce efect a avut acea ordonanță pentru brutari. Suntem informați însă că unii brutari, respectând ordonanța, fabrică pâinea de 1 kgr. și o pun în vânzare fără ca aceasta să fie bine coaptă.

Cetățenii sunt datori să reclame asemenea cazuri ce se vor mai constata pe viitor Serviciului Sanitar al orașului, pentru ca acesta să ia măsurile cuvenite.

PRIMARUL POLITICII...

de PR. M. GAVRILESCU

„Cela ce nu intră prin ușă în staulul oilor, acela fur este și tâlhar”. (Ioan X)

Moravurile politicii au schimbat mersul normal al gospodăriilor comunale. Înainte de război primarii—cei vrednici—gospodăreau comunele câte 25-30 ani neîntrerupți. După război, însă, personalitatea primarului nu mai reprezintă voința alegătorilor comunei, ci politica partidului ce-l slujește. În definitiv primarii de astăzi—indiferent de culoare politică—sunt mai mult în slujba autorităților superioare, iar voința lui în materie de gospodărie este complet anihilată. Cauza? Vom deschide pe Evanghelistul Ivan la cap. X și ne vom lămurii definitiv.

— „Cela ce nu intră prin ușă în

staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela fur este și tâlhar. Iar cel ce intră prin ușă, păstor este oilor. Aceluia portarul îi deschide și oile ascultă glasul lui și oile sale le călăuză pe nume și le scoate pe ele și când scoate oile sale, merge înaintea lor și oile merg după dânsul căci cunosc glasul lui. Iar după cel străin nu merg ci fug dela dânsul, că nu cunosc glasul străinului”.

Pilda aceasta a Mântuitorului se raporta la păstorul cel bun; dar primarul oare nu este păstorul comunei? Ii vom aplica deci și lui pilda aceasta.

Ușa prin care intră primarul în staul—comună—, este voința alegă-

torilor, aplicată în chip cinstit prin legea administrativă; cu alte cuvinte: — *alegerea pe calea dreptății*. Primarii care n'au intrat prin această „ușă cinstită” și au luat ei singuri atribuțiile nedemne de mai sus. Pe aceștia alegătorii nu-i ascultă—pentru că sunt străini de voința lor—și fug de dânsii când e vorba de pus la cale vre'o operă de gospodărie comună—alegătorii „nu cunosc glasul străinilor”.

Aceasta este cauza fundamentală pentru care toate operele constructive nu sunt duse cu însuflețire în toate comunele; de aici atâtea nedreptăți, toate nemulțumirile cu prestațiile, izolările comunale... etc., pentru că majoritatea primarilor „au sărit peste garduri” în staulul comu-

nele. Rămâne numai de stabilit, dacă constituie o imoralitate faptul că numești „hoț” pe cineva dovedit că a furat.

În al doilea rând, autorul articolului a fost impresionat, cu drept cuvânt, de faptul că în fruntea unei manifestații a național-tărâniștilor, figurați fruntași ai căror soții dețin, prin delegație ministerială, posturi de directoare... etc.

Fapt foarte adevărat și revoltă foarte îndreptățită.

Rămâne numai de stabilit, dacă în adevăr este moral faptul că ocupând demnități sub guvernarea unui partid politic, trebuie neapărat să facă politica acelui partid; că având convingeri că anumiți oameni politici sunt „hoți”, ești obligat să le spui că sunt oameni de treabă.

De acord cu totul cu autorul articolului de mai sus, îl voi complecta prin câte-va noi dovezi de anarhie morală și de acceptare lașă, în care cu toții trăim.

E vorba de marea panama petroliferă

Iată deputați, senatori, miniștri, profesori universitari... etc. implicați în fraude de milioane, constituiți în bandă pentru a fraudă statul, înălțuți în dans macabru în jurul sondelor de petrol.

Acceptaro lașă? da! Tânărul și talentatul autor al articolului de mai sus are perfectă dreptate.

Acceptăm cu toții și încă de multă vreme, o nenorocită stare de lucruri, care subminează această țară!

A murit oare în noi simțul de revoltă? Nu l'am avut oare nici o dată?

I. MATASĂ

CITIȚI ȘI
RĂSPÂNDIȚI

„AVÂNTUL”

torilor, aplicată în chip cinstit prin legea administrativă; cu alte cuvinte: — *alegerea pe calea dreptății*. Primarii care n'au intrat prin această „ușă cinstită” și au luat ei singuri atribuțiile nedemne de mai sus. Pe aceștia alegătorii nu-i ascultă—pentru că sunt străini de voința lor—și fug de dânsii când e vorba de pus la cale vre'o operă de gospodărie comună—alegătorii „nu cunosc glasul străinilor”.

Aceasta este cauza fundamentală pentru care toate operele constructive nu sunt duse cu însuflețire în toate comunele; de aici atâtea nedreptăți, toate nemulțumirile cu prestațiile, izolările comunale... etc., pentru că majoritatea primarilor „au sărit peste garduri” în staulul comu-

continuare pe pag. 2-a

Tot în chestia drăgușănescului șantaj

Primum dela D-I Jean Cocias:

«Intrucât ziarele locale — cu excepția Avântului — au dat majoritatea informațiilor cu privire la șantajul săvârșit de d-l P. Drăgușanu, cu oarecare nuanțe tendențioase, mai mult ori mai puțin fătise, mă simt obligat a aduce câteva puneri la punct:

Prelinsa «cursă» în care a căzut d-l P. Drăgușanu, nu i-a fost întinsă de nimeni — d-sa însuși și-a întins-o. Că a căzut așa de ușor și mai ales, atât de neinteligent? Nimeni, cred, nu-i este de vină, în afară de totala sa neprevedere.

Deasemenea «scoaterea din luptă» a d-sale — după părerea mea — nu se datorește «dușmanilor». Eu nu am avut nici o legătură cu «dușmanii» d-sale, pe care nici nu i-i cunosc.

Și nici personal nu-i sunt dușman (pe viitor, după considerație). Ba dimpotrivă am căutat să-l servesc. Dacă însă, cei în drept au crezut de cuviință — ca înainte de a-i satisface dorința cu cei 10,000 lei — să treacă pela parchet... «dușmanii» îi sunt vi-novați? Ori subsemnatul?

Opinia publică se va edifica, în curând.

Până la hotărîrea justiției, însă, să nu ia în serios informațiile tendențioase ale nevoiașilor reporteri locali.

N. R. D-I Cocias să fie liniștit. Noi avem pentru învățătoarea șantajistă — fost subrevizor școlar — un nimerit proverb românesc: «Răsul te rade și bațocura te bațocorește». Și fiindcă a trecut 12 Sept. și prorocirea confratelui Reformatorului (că va fi pus în libertate) nu s'a realizat, noi urăm viitorului «romancier» inspirație fericită în liniștea depălină unde viețuiește.

NU AVEM DREPTUL...

continuare din pag. 1-a

arate nouă, celor tineri, în toată goliunea ei hidoasă! Ce exemple vom lua noi dela dv. dacă vă înjurați și vă calomniați în ultimul hal, ca cei din urmă scăpătați ai civilizației omenești? Ce putem noi împrumuta din experiențele și din exemplele pe care ni le oferiți cu atâta lipsă de responsabilitate și cu atâta sinceritate netrebnică?

Și cititorul se încruntă: da, ai dreptate, tinere!

«Copiii noștri, cetățenii de mâine ai patriei noastre, trebuie să ne întrecă pe noi în virtute și în fapte. Triste noastre apucături, lipsa noastră de solitudine și de dragoste pentru semenii noștri, egoismul monstruos care ne sigilează și ne dezonorează, elasticitatea concepțiilor noastre morale, trebuie să treacă și să moară împreună cu noi.

Să nu le lăsăm moștenire generațiilor viitoare!

Și cititorul se îndepărta de mine, trist și cu sufletul greu ca o stâncă uriașă rostogolită în neant. Își dăduse seama — recunoscuse îndreptățita și naiva noastră întrebare: Care e adevărul, sinceritatea și lealitatea politice noastre? Și ne acceptă, tacit, sincera și justificata noastră nedumerire. Nu ne-a dat însă nici un răspuns lămuritor și nici o explicație care să ne liniștească...

Ne vom sili s'o aflăm noi și — credem — vom avea posibilitatea. Până atunci însă ne împărțim filozofia chinezescului proverb: «Politica e o murdărie. Vrei să te lupți cu ea? Ori o învingi, ori te învinge, tot una-i. Te murdărești!»

C. N. TURCU

PRIMARUL POLITICII...

continuare din pag. 1-a

nelor, iar alegătorii îi privesc ca pe niște lupi răpitori...

Aceștia desigur că n'au intrat în staulul comunitii cu dorul de a lupta pentru binele ei, pentru că însuși felul intrării ne arată intențiile lor... Activitatea lor se rezumă: bat drumurile spre capitala județului pentru a cere puternicilor zilei, intervenții de căpătuială tuturor rudelor până la ultima spiță din carul familiei lor... lăsând interesele comunitii în paza celui de sus. — Observați că sunt unele primării a căror local își dau impresia unor șuri de vite, cad

Fără titlu

Nu o cunosc și cred că n'am văzut-o niciodată, totuși, știu că există știu cum o cheamă și știu că în vara asta a fost la Dorna-Vatra.

Cum o cunosc pe această necunoscută? Foarte ușor.

Alaltăieri mă urcam pe potecile întortocheate ale parcului din Dorna-Vatra. Era dimineată și cald. Când am ajuns aproape sus, de oboseală, n'am așezat pe o bancă liberă. Era o bancă albă, făcută probabil astă primăvară.

La capătul băncii, într'un pătrățel făcut cu creionul, îmi făcea cu ochiul o... eternă cugetare:

«Dacă te naști, trăiești —»

«Dacă trăiești, iubești —»

«Dacă iubești, suferi —»

«Dacă suferi, mori! —»

«Corina P.... Tg. Neamț»

Îată cum o cunosc pe Corina P.... din Tg. Neamț.

Să mai crezi oare că — numele nebulilor pe toate gardurile? — nici decum, mai degrabă — numele cugetătorilor (oarelor) pe toate băncile... Dar, dacă cineva m'ar întreba: ce deosebire e între un cugetător și un nebun? zău... n'aș putea răspunde imediat... să mă mai gândesc.

Costache

Dela Sfatul Cetățenesc.

Vineri 14 Sept. ora 5 p. m. a avut loc la primăria orașului, întrunirea li-a a sfatului cetățenesc.

Între chestiunile propuse de d-l Ion Matasă, președintele acestui sfat, sunt: igiena orașului și chestiunea speculărilor alimentelor.

de pe ele pereții, prisăle, în sfârșit o lipsă totală de simț gospodăresc.

Și e natural să fie așa pentru că aceștia n'au sărit gardurile comunitii de dorul gospodăriei... Dar noi alegătorii, contribuabilii ne întrebăm mirati: Cine are interes ca în fruntea comunelor să stea asemenea primari? Aparatul administrativ? Politică? Noi însă răspundem hotărât: În nici un caz nu este în interesul nostru, al alegătorilor!...

Preot M. GAVRILESCU

Citiți și răspândiți

„AVANTUL”

Primum la Redacție următoarele:

Stimate Domnule Director,

Cunoscând spiritul D-vs. de imparțialitate în orice chestiuni referitoare la cetățenii Județului Neamț și în special a celor din orașul de reședință Piatra-Neamț, îmi permit a vă ruga, să binevoiți a da publicității în ziarul D-vs. anexata cerere adresată Direcțiunii Băncii Industriale din localitate, aceasta în scopul de a risipi calomniile colportate de anumiți răuvoitori, cari după ce au recurs la o serie de incenări, continuă a-mi creia o rea atmosferă în localitate pentru a mă discredită față de publicul pietrean.

Mulțumindu-vă, primiți vă rog Domnule Director asigurarea deosebitei mele stime.

I. Z. Moldoveanu

Șef de Depozit principal în Adm. Regiei Monop. Statului
Piatra-N. Sept. 1928

Domnului Director al Băncii Industriale

Loco

Subsemnatul Ion Z. Moldoveanu, proprietar în orașul Piatra-Neamț str. Ștefan cel Mare No. 42, având nevoie de un împrumut în suma de lei 100.000 (una sută mii) pentru terminarea parterului noiei construcții, tot proprietate mea, din str. Plantelor f. n., cu onoare vi-l solicit.

Știind însă, că toate băncile când acordă asemenea împrumuturi, pe lângă informațiile de solvabilitate se interesează în prealabil și asupra corectitudinii și în general a seriozității debitorului nou achiziționat, spre a vă ușura această sarcină, îmi permit a vă detalia proveniența averii mele astfel:

Am posedat conform actului de partaj autenticat de Tribunalul Ilfov, secția de Notariat, sub No. 11497 din 16 Iunie 1914 și transcris de Tribunalul Bacău sub No. 2808 din 23 Iunie același an, 8 Ha. 14 A. și 45 c. a. sau 465 prăjini moldovenești, teren situat în com. Bu-sești jud. Bacău, încasând arenda acestui teren 1914-1921 din 12 ani, lei 120.000

Vinzând acest teren în 1926 dar primind banii în 1927 și 1928, am încasat un procent de 15% la sumele întârziate de lei: 36.000 - 1927
120.000 - 1928, totalul dobânzii fiind de lei 23.400

Am obținut din vânzarea terenului de mai sus, conform actelor autentificate de Jud. Ocol. Moinești-Bacău No. 1173 și 828 din 31.8.1927 și 25/6 din 1928 lei 156.000

Am încasat chiria imobilului din str. Ștefan cel Mare No. 42 pe timpul dela 23 Aprilie 1928-23 Aprilie 1925 conform contractului vizat de Ad-ția financiară Neamț sub No. 2422 din 18/5/1923 lei 40.000

Idem 1925-1927, cel cu No. 5260 din 27 | 3 | 1925 lei 74.000
Idem 23 Aprilie 1927-23 Aprilie 1928 cel cu No. 4445 din 21 | 3 | 1927 lei 60.000
Idem 23 Aprilie 1928-23 Aprilie 1929 60.000

Idem a unei camere nou construită contractul vizat de Ad-ția finan. sub No. 77 din 30 | 5 | 1928, 26 Oct. 1927 până la 23 Aprilie 1929 lei 7.500

Moștenire rămasă dela sora mea decedată, Ruxanda Z. Moldoveanu, conform adresei No. 4259 din 11 | 7 | 1928 a Societ. de asigurare „Belgo-Română” lei 100.000

Idem No. 2278 din 12 | 7 | 1928, a Societ. de asigurare „Europa” lei 50.000

Total general lei 690.000

Cu parte din acești bani am cumpărat imobilul din str. Ștefan cel Mare No. 42 conform actului autenticat de Tribunalul Neamț sub No. 1448 din 24 | 9 | 1919 lei 35.000

Noua construcție din str. Plantelor în stadiul în care se găsește astăzi m'a costat lei 250.000

Dobânzi la împrumutul ipotecar de lei 200.000, contractat dela d-na Puleheria Crivetz din Patra-N. conf. actului autentic Trib. Neamț sub No. 292 din 31 | 1 | 1927 inscripția No. 21 vol. I, dar achitat și radiată ipoteca prin jurnalul Trib. No. 4861 din 18 | 7 | 1928 lei 50.000

Construcția unei magazii de 96 m² din lemn pe picioare de beton lei 137.000

Idem a unei camere și reparații la Casa din str. Ștefan cel Mare No. 42 50.000

Total general lei 522.000

Recapitulație

Sumă încasată lei 690.900

„ cheltuita „ 522.000

Diferență 168.900

Diferența de lei 168.900 am cheltuit-o în decurs de nouă ani de căsătorie, întrucât lea nu mi-a fost suficientă — Chiar în prezent dau 20 de ani de serviciu în Adm. R. M. S. sunt retribuit cu lei 7056 lunar, iar lea gradului meu în 1916 era de lei 450 plus lei 50 diurnă, total lei 500, deci în prezent abia de 14 ori me mult.

Mentionez, că dota soției mele a fost de lei 10.000 conform actului autenticat de Trib. Neamț sub No. 547 din 30/3/1919, sumă ce am consemnat la Trib. Neamț cu recipisa No. 166 din 1927. — Această sumă până la 31/8/1927 a fost constituită ipoteca în primul rang asupra imobilului din str. Ștefan cel Mare No. 42 care a fost radiată conform jurnalului Trib. Neamț sub No. 1425 din 5 Februarie 1927, deci în prezent acest imobil n'are nici o sarcină.

Revenind la chestia împrumutului, binevoiti a cunoaște, că fiind străin de localitate n'ași putea apela să mi se gireze nimeni altul decât socrul meu Alex. Moalea proprietar și el în str. Ștefan cel Mare No. 44.

Binevoiti vă rog a supune chestiunea Onor. Consiliului de Ad-ție al Băncii, comunicându-mi-se rezultatul.

Cu stimă

I. Z. Moldoveanu

14/9/1928 Piatra-N.

RECLAME ȘI ANUNȚURI

cu prețuri reduse — primește spre publicare ziarul „AVANTUL”

„AVANTUL”

C. F. R.

În atenția d-lui șef al stației

Un călător ni se plânge că și-a rupt încălțămintele și pantalonii, venind dela București, în vagonul direct 33511 A. B.

La mărturisirea călătorului nu am rămas deloc surprinși. Noi știm că există, de multă vreme, un vagon direct cu pânza de fier a caloriterului zdrențuit. Ne-am agățat și noi pe vremuri, hainele acolo.

Am rămas surprinși însă că de atâta vreme, d-l șef al stației nu a luat nici o măsură de reparație.

Și doar avea tot timpul în cele 12 ori 24 de ore cât stă vagonul pe o linie lăguralnică,

A CASA

LUI CREANGĂ...

Pe o uliță a Humuleștiului, de-a astăzi, aproape o mahala a Neamțului — casa lui Ion Creangă înțește încă, înbrobodită în umbra înică al unor vremi ce au fost...

O dulce emoție te cuprinde înainte de a călca pragul acestui cuibă de sacru, atât pentru noi care privim ca pe un templu plin de moaște de-ale trecutului... cât și pentru povestitor, care a iubit neajmura aceste locuri ce îi aminteau de ale mai dragi, mai nevinovate și mai ase clipe trăite în viață. Intrând în casă, te împresoară un parfum de suuoc și tei uscat — mireasma zilor bătrâne... Interiorul casei îți oară puține lucruri evocatoare. Un blou cu o serie de absolvenți ai seminarului din Iași, printre care și Creangă, e singurul lucru mai vechi. Incolo, totul e nou...

Nu mai există hornul, evocat cu aia zămbet de pana măestrului povestitor... nici lăița, nici camera casei străngea pe toți sub aripa focului acut... Ferestre mari, au înlocuit cele mici de odinioară... Deci amai tăblița de pe peretele de afară în inscripția „Casa lui Ion Creangă” amintește de el...

Privind amănunțit în juru-ți o melancolie se furizează în suflet. Casa amintirilor din copilărie” așa cum zăuie să fie, numai există. Tenta de a fi modern înlocuiește me- tot ce e sfânt pentru noi.

Afară de acestea, privirile atente ale călătorului mai întâlnesc un gol. Ceia ce l-a făcut pe Creangă neuritor — fermecătoarea operă — în casa lui nu se găsește. Literatura noastră dătește mult acestei case. Ea l-a inspirat, ea l-a îmboldit să scrie.

Creangă prin geniul și măreția îndreii lui și-a clădit un monument lăsându-l mărturie, pentru vecii vecilor...

Acest monument e opera sa.

În locașul drag al vieții sale, acolo unde a văzut pentru prima oară lumina zilei și unde mai târziu găzduia ocaziile cele mai fericite de manifestare a spiritului său vesel — să ne zăușăm acest monument...

Să punem măcar opera lui care să fie și muzeu și statuie.

NICU NOHAI

Informațiuni

În ziua de 11 Septembrie a. c., cinci persoane din acest oraș, au depus la oficiul de stare civilă, declarația că părăsesc cultul creștin ortodox, pentru a trece la cultul adventist de ziua a șaptea.

Conform legii, această declarație s'a înregistrat și s'a dresat proces verbal, făcându-se cunoscut preotului paroh acest lucru.

Dacă în treizeci zile, nu se revine asupra declarației lor trecerea se consideră definitivă și urmează a se face mențiune despre aceasta pe marginea actelor de stare civilă.

În ultima ședință consiliul comunal al orașului Piatra-N., a angajat pe D-l Inginer Solomon din București cu supravegherea lucrărilor uzinei electrice și cu conducerea acestei uzini, după predarea ei în bună stare de funcționare

Salarul lunar este de 25.000 lei, plus case de locuit.

Tot în această ședință consiliul a autorizat cumpărarea locului d-lui Corbu din strada Iordan destinat pentru clădire de școală.

Chestiunea înființării unei școli de meserii în acest oraș, a rămas a se discuta într-o ședință viitoare.

În noaptea de 5-6 Sept. a. c. s'a aprins și a ars casa locuitorului I. Mocanu din com. Borlești, care se află pe teritoriul comunei Calu-Iapa și care era nelocuită. Pagubele se evaluează la suma de 30000 lei. Casa era asigurată.

În ziua de 31 Aug. a. c. pe la orele 3 p. m. a plouat cu grindină de mărimea alunelor, timp de 15 minute, pe teritoriul comunei Negrești cauzând mari stricăciuni porumbului precum și ovăzului care nu era încă secerat.

Cu începere din ziua de 15 Septembrie, încetează vacanța tribunalelor, iar distribuția justiției își reia cursul ei normal.

În ziua de 29 August cor., individul Nicolai Iancu a Aniții, din com. Podoleni, a furat o căpiță de fân de pe ogorul locuitorului Macarie Pintilie tot din acea comună. Individul a fost arestat.

D-l Ștefan Dram de profesie conducător de automobile din comuna Șerbești jud. Bacău, a fost amendat

de poliția locală cu 3000 lei pentru că a contravenit art. 9 și 10 din lege și 3 și 45 din regulamentul circulației automobilelor.

Pentru adunarea fondului de construcție a clădirii ateneului popular „Zimbru” s'a pus în circulație spre distribuție în cuprinsul întregii țări un număr de 279700 bilete-cărămizi în valoare de lei 1.163.900.

În ziua de 21 Aug. cor. pe când locuitorul Dora Iosif, în etate de 64 ani, din com. Tulgheș, lucra la butuci în pădure pe teritoriul com. Tulgheș, a fost lovit atât de grav de un butuc, care i-a rupt 3 coaste în partea dreaptă a pieptului, încât după 5 zile a încetat din viață. Bănueli de crimă nu sunt.

În ziua de 4 Sept. crt. pela orele 18, pe când locuitorul I. Nedelcu din comuna Valea lui Ion umbla după bureți prin pădurea de pe teritoriul acestei comuni, a găsit înecat într-o fântână pe băiatul Ion V. Lupașcu în etate de 11 ani.

În noaptea de 25-26 August cor., răfăcători, sărind peste gard în curtea casei femeii Lina Alas Ignati din com. Corbu, i-a furat de sub șură un val de pânză de 24 m. ce era pus la uscat.

Din cercetările făcute de șeful postului de jandarmi, s'a stabilit că autorii furtului sunt indivizii Portic Francisc din com. Remetea și Luigi Francisc din com. Ditrău Județul Ciuc. Indivizii sunt arestați.

D-l N. I. Nohai a fost numit în postul de notar al comunei Galu în locul titularului Drăghiceanu decedat.

În satul Grași s'a declarat epizootia de antrax la vitele mari cornute. Deasemenea în com. Crăcăoani bănuie epizootia de vărsat la oi.

În ziua de 26 August cor., pe la orele 10 dim. pe când individul Toader V. Cristea, din com. Vatra-Dornei jud. Câmpulung, scoțând o fereastră dela casa locuitorului Pintilie Chirileanu din com. Crucea, s'a introdus înăuntru furându-i un suman, un briciu și suma de 75 lei, în acel moment a fost surprins de locuitorul Vasile Chirileanu, tot din acea comună. Individul a fost dus la postul de jandarmi și arestat.

Dela Liceul „P.-Rareș”

1. Se aduce la cunoștința elevilor liceului că uniforma este obligatorie. Elevii care și-au făcut altfel de haine decât uniforma nu vor mai fi primiți în liceu.

2. Internatul liceului se deschide în ziua de 23 Septembrie. Cei care mai doresc locuri să se înscrie la cancelaria liceului. Taxa de solvă este 12.000 lei plătită în 3 rate.

Cei care intră pentru prima dată vor plăti 500 lei taxă de instalare.

Elevii vor aduce cu dâșii următoarele: 4 cămăși de zi, 3 cămăși de noapte, 4 perechi ismene, 6 batiște, 4 prosoape, 2 șervete de masă încălțăminte, o pereche papuci de pat, 2 cerceafuri de plapumă, 2 cerceafuri de pat, o plapomă și saltea de lână dacă are, o perie de haine și una de ghetă, 1 perină, 2 fețe perină.

Poliți Protestate

Pincu Veinberg Chișinău	20000
F. Lazarovici Piatra-N.	30000
V. Gh. Tanasă B. Precista	8000
I. Jigău Rădău	5500
Iosef Focșăneanu Piatra-N.	1000
Clara și Leon Pălărieru	2000
Zoie Teofănescu Piatra-N.	2500
V. Barna	7500
Idel L. Goldstein	2000
Catinca și D. Muraru	5440
Elias Herșcovici	2443
Vasile Suceveanu	9000

TRATE

S. F. Rotman	17539
Sami Dacid Tazlău	2987
Emil Chasacalovici	3645
Nathan Segal	744
Gh. Nuțu Crăcăoani	11948

COMPLECT RENOVATĂ CU
MAȘINI ȘI LITERE NOI

TIPOGRAFIA JUD.
NEAMȚ

32 — STR. ALEX. CEL BUN — 32

EXECUTĂ CU PREȚURILE CELE
MAI AVANTAJOASE
ORICE LUCRĂRI DE
TIPOGRAFIE
SI DE
LEGĂTORIE DE CĂRȚI

Liviu Rebreanu: CIULEANDRA

Roman. — Editura Cartea Românească București

Se isprăvise de jucat Ciuleandra.

— „Să nu te duci, Mădăliño! Să nu mă lași singur!” Încercă să înțele doctorandul Ursu, cu ochii în lăi ei... cu mâinele în mâinele ei...

— „Nu mă duc!” Isbucni Mădălina... Și... totuși... banii bătrânului bo-ataș Faranga...

— „Mămuță, nu mă da! Nu mă da Mămuță!”

Dar nimeni nu observă, atunci, că oază era strânsă în cuvintele înălate speriat printre lacrimi, prin- de suspine înăbușite, de Mădălina.

Tante Matilda, sora bătrânului Faranga, o adoptă. Și se ocupă, apoi, mduu, de instrucția ei.

Trebuia cioplită. Educată.

Câțiva ani petrecuți în Elveția, în- canța, în Anglia, făcură din Mădă- nia, fecioara aceea rustică, o adevă-

rată minune. O superbă aristocrată.

O princesă.

Madeleine cuceria capitala.

Nimeni nu o mai recunoștea

Dar nu numai ca formă exterioară se schimbase: „Mădălina fusese veselă, exuberantă, aproape sălbatecă, pe când Madeleine era blândă, discretă și melancolică...”

Și când se împliniră patru ani de când Puiu Faranga jucase Ciuleandra — între țărani, alături de Mădălina — Madeleine deveni soția lui.

— „Taci!... Taci!... Taci!”

...Tăcerea stranie a Madeleinei, absența ei cu priviri pierdute în gol, blândețea ei excesivă, discreția terori- zantă, melancolia profund misterioasă a sufletului, a ochilor, a glasului și a surâsurilor ei — par că silite — toate la un loc, îi întunecară, subit, min-

țile lui Puiu...

...Și, cuprins de bestialitate ucigașă, cu ochii umilați și înroșiți, cu glasul de nerecunoscut, cu mâinile tremurânde, o sugrumă...

— „Taci!... Taci!... Taci!...”

Ptestigiul familiei Faranga, trebuia însă salvat. Toți înaintașii fuseseră — mai mult sau mai puțin oameni demni — cu sufletul neîntinat. Nu se putea ca tocmai Puiu — cel din urmă vlăstar — să fie altfel!

Un criminal în familia Faranga! Nu se poate! Puiu era bolnav! Avu- se o clipă de rățacire! Era ires- ponzabil de moartea violentă pe care o pricinuisse!...

Deaceea bătrânul, în deplin acord cu prefectul de poliție și cu procu- rorul, îl internă în sanatoriu doctorului Demarat — un vechi amic din copilărie.

Mădălina fu înmormântată. O în- mormântare pioasă cu o ceremonie sobră și cu lume multă, multă.

Puiu, în singurătatea camerei sale, după trei zile de frământări lăuntrice de gânduri frânte, începu să se des- meticăsă.

„Tragediile ca și bucuriile cele mari omul le trăiește totdeauna în deplină singurătate și de aceea când își simte sufletul mai sfâșiat, își simte și sin- gurătatea mai mare!”

Începu, deci, a se des- oase singur asupra crimei monstruoase pe care o săvârșise. Și asupra situației în care se dea el în sanatoriu, unde în lipsa profesorului Demarat, dăduse peste un doctor posac și morocănos — Ursu.

Trebuia să se prefacă nebun. Și el nu era! Cel puțin așa i se părea...

Nici el nu știa sigur!

Lucrul cu înțetul Puiu își aminti amănunțit toată viața lui.

Fusese un spirit neliniștit. Închinat înspre rău. Brutal. Sanguin.

(va urma)

COSTENET

Sărbătoare bisericească